

Lund menighetsblad NR. 1 – 2021

Presteforandringer og kirke på sparebluss side 3–7

KUP i Lund kirke side 8–9

«Sammen er vi mer alene» – intervju med Erik Lunde side 10–11

Forandre. For andre. Om fasteaksjonen 2021 side 7

Faste spalter og «Barnas hjørne» side 11–13

Lund menighet

Marviksveien 5, 4631 Kristiansand
lund.menighet@kristiansand.kommune.no
www.lundmenighet.no

Åpningstid: menighetskontoret

Tirsdag – fredag kl. 10 – 14. Mandag stengt
Telefon: 38 19 68 70 Telefaks: 38 19 68 57

Kontaktpersoner

Daglig leder Torunn Haugen Jerstad:
tlf. 38 19 68 70 (privat: 37 27 06 57)
torunn.haugen.jerstad@kristiansand.kommune.no

Fung. sokneprest Monika Olsen Holt:
tlf. 38 19 68 74,
monika.olsen@kristiansand.kommune.no

Kapellan (vikar) Bjarne Sveinall:
tlf. 990 85 202,
bjarne.sveinall@kristiansand.kommune.no

Kantor Ben Tore Beisland:
38 19 68 76 (privat: 988 56 223)
ben.tore.beisland@kristiansand.kommune.no

Diakon Tone Benestad:
38 19 68 71 (privat: 480 99 535)
tone.benestad@kristiansand.kommune.no

Kirketjener Kirketjener Blain Philip Jackson:
412 11 147
blain.philip.jackson@kristiansand.kommune.no

Ungdomsarbeider
Elin Oveland: tlf. 41161293
elin.oveland@kristiansand.kommune.no

Ungdomsarbeider Anders Skjerdal:
tlf. 908 15 788
anders.skjerdal@kristiansand.kommune.no

Menighetspedagog Ida Borghild Jørgensen:
38 19 68 72 (privat: 410 41 293)
ida.borghild.jorgensen@kristiansand.kommune.no

Renholder Kristin Tofte: 38 19 68 70

Menighetsrådsleder Bård Kalstad:
tlf. 952 92 967
bard.kalstad@sshf.no

KIRKENS SERVICETORG I KRISTIANSAND

Gyldenløvesgate 9. Tlf. 38 19 68 00

Åpningstid: mandag – fredag kl. 09 – 15

Postboks 417, 4604 Kristiansand

Spørsmål om gravferd/dåp/vigsel

www.kristiansand.kirken.no

Redaktøren har ordet

«Lyset du treng finst»

Lengselen etter å samles igjen i det vakre og lyse kirkerommet i Lund kirke er et gjennomgangstema i dagens menighetsblad. Vi kjenner at vi trenger lyrikeren Helge Torvunds ord nå: «Lyset du treng finst».

Arne Lundes stemningsfulle forsidebilde fra utegudstjenesten julaften er en vakker påminnelse om at kirka også i tider som formørkes av sårbarhet og virusmitte finner rom og tinner lys for mennesker i alle aldre. Med ull fra innerst til ytterst har vi de siste ukene stått ute i vinterlandet og hørt forkynt at lyset finnes, at håpet trumfer bekymringer og frykt. «De evige ordan» er gyldige også når vi ikke kan sitte lunt og tett side ved side i kirkerommet.

Monika startet juleprekenen sin julaften med å minne om at Jesus kom til vår verden med et skrik. Det uttrykker Guds solidaritet med vår sårbarhet. Men skriket ble raskt avløst av englesang, fortsatte hun: *Frykt ikke! Ære være Gud i det høyeste. Fred på jorden!* Og mens han møtte verden med et skrik, slik vi alle gjør, forlot

han jorda med et tidløst løfte: – *Se, jeg er med dere alle dager!* –

Amanda Gorman berørte en hel verden med sine ord ved presidentinnsettelsen i USA i januar: «*There is always light, if only we're brave enough to see it. If only we're brave enough to be it.*» Kirka sitt oppdrag til alle tider er nettopp dette: Å tenne og løfte opp lyset slik at alle kan se det og gjøre lysets gode gjerninger i en sårbar verden.

Det går mot vår, håpets og optimismens tid. Lyset fyller for hver dag nå flere minutter av døgnet. Det er med på å styrke håpet om at vi snart på nytt kan få samles i en fullsatt og vårlig pynta kirkesal på Lund. Da tror jeg vi vil oppleve at lystenninga vår få ny mening.

Mens vi venter, selv om aktiviteten i kirka fortsatt går litt på sparebluss, tar vi med oss en optimistisk hilsen fra de to flotte ungdomsarbeiderne våre, Anders og Elin: – *Vi er her fortsatt! Bedre tider vil komme. Hold ut! Ta vare på de rundt deg!* –

Nyvalg i menighetsrådet

Etter nyvalg i november 2020 er det blitt mindre endringer internt i menighetsrådet i Lund. Bård Kalstad er gjenvalgt som leder, mens Erik Lunde har overtatt som nestleder etter Arnhild Leer Helgesen, som frasa seg gjenvalg. Siden Irene Eik har gått ut av menighetsrådet, har Marit Aamodt Nielsen rykket opp som fast medlem, og Linda Reme Sagedal er nå 1.varamedlem. På side 12 og 13 i dagens menighetsblad skriver Bård Kalstad under vignetten «Mer himmel på jord», og Erik Lunde intervjues om sin nye bok «Sammen er vi mer alene».

TEKST: MONIKA OLSEN HOLT,
FUNKERENDE SOKNEPREST

Håpet tar de aldri fra oss!

«Håpet tar de aldri fra oss – vi gir aldri opp», sang jeg av full hals da jeg gikk i Ten Sing en gang på 90- tallet. Disse linjene av Bjørn Eidsvåg dukket opp igjen i minnet da det nye året startet med et mørkere drag enn det vi hadde håpet på, med kvikkleireras i Gjerdrum, storming av kongressen og smittetall som igjen økte.

«Vi prøver oss forsiktig med en liten håpstango», skrev en prestekollega i Gjerdrum og la ved salmeteksten fra salmen med samme navn. Der lyder slutten av refrenget: «Så kan vi holde ut i vonde tider, så vet vi Gud er nær selv når vi lider, så kan vårt brutte håp som solen stige, Gud er hos oss».

Vi er mange som har håpet det siste året. Håpet på bedre tider. Håpet på å få møte hverandre uten begrensninger. Håpet på at det vi hadde planlagt og gledet oss til kunne bli gjennomført. Håpet på at når høsten kommer, da vil det bli mer som før. Eller, når vi bikker 2021? Tidshorisonten har stadig måttet bli justert. I skrivende stund har den muterte varianten av viruset ført til nye nedstengninger. Det kan virke som vi nesten er tilbake der vi startet i mars.

Men vi har lært så mye siden den gang. Vi har kommet oss gjennom oppturer og nedturer, sammen og hver for oss. Nå er vaksinasjonen i full gang, og vi nærmer oss stadig den dagen når viruset ikke lenger skal dominere hverdagen vår. Det gir næring til håpet. Håpet om det vi savner og lengter etter. Håpet som bærer i seg forventningen om at det gode skal skje. Håpet som kan gi oss drivkraft og motivere oss til å holde ut, til å ikke gi opp.

«La ikke hjertet bli grepet av angst og motløshet», sa Jesus. Det er slitsomt å leve med usikkerheten som koronaviruset gir oss. Men la oss ta med oss Jesu oppfordring i tiden som ligger foran oss. La oss holde håpet høyt for hverandre slik at vi ikke mister motet. Og ser vi noen som allerede har mistet det, ja, da må vi ikke nøle med å bry oss. Da skal vi gå noen skritt sammen med det mennesket og prøve å bringe lys inn i mørket slik at håpet igjen kan nærnes. «La ikke hjertet bli grepet av angst og motløshet». Virusets krefter er ikke sterkere enn godhetens og håpets kraft!

Nytt år med forandringer blant prestene

TEKST: SVEIN HELGESEN
FOTO: ARNE LUNDE

Når Helge Smemo er ute i permisjon, fungerer Monika som sokneprest i Lund menighet. Framover vinteren og våren har hun fått med seg en gammel kollega, tidligere domprost Bjarne Sveinall, som vikarprest i 50 % stilling. I tillegg vil menigheten i mars også møte og bli kjent med Anne Øvensen, som er pretestudent i praksis.

Monika og Bjarne kjenner hverandre godt fra flere års samarbeid i Kristiansand domkirke. Nå ser de fram til å jobbe tett og nært sammen igjen, denne gangen med rollebytte. – Nå skal Monika være sjef og jeg vikarierende kapellan, smiler Bjarne. – Jeg vil heller kalle meg den ledende av oss to, ikke sjef, repliserer hun og tilføyer: – Jeg kjenner Bjarne som en varm, lyttende og støttende person. Jeg er derfor veldig trygg på at han vil gi meg det rommet jeg trenger når jeg nå skal ha lederansvaret som fungerende sokneprest. Jeg vil alltid trenge råd, og det vil jeg kunne søke hos han så ofte jeg trenger det. –

De to tidligere prestekollegaene gleder seg til å samarbeide igjen – i en spesiell situasjon og nye roller.

På de neste sidene kan dere lese mer om situasjonen i kirka og hva både prestene og flere i menighetsstaben tenker om utfordringene framover.

Hvordan kan kirka bety noe for alle på Lund?

– NÅR HELGE ØNSKET NYE UTFORDRINGER OG OPPGAVER, ÅPNET DET SEG MULIGHETER TIL FORANDRING OGSÅ FOR MEG, SIER MONIKA TIL MENIGHETSBLADET NÅR VI SPØR HENNE HVA HUN TENKER OM SIN NYE ROLLE SOM FUNGERENDE SOKNEPREST.

Et overordna og helhetlig ansvar

Hun har tatt fatt på oppgavene med engasjement og forventning: – Som sokneprest har jeg ansvar for å tenke helhetlig om alt som skjer i menigheten – både i selve kirkebygget, hjemmene og lokalsamfunnet som sådan. Jeg kjenner jeg er motivert for ansvaret med å lede arbeidet slik at gudstjeneste- og menighetsliv kan gi folk på Lund

Monika vil også i rollen som sokneprest prioritere trosopplæring og konfirmantarbeid.

tilhørighet, næring til tro og liv og opplevelse av å få bidra inn i et fint felleskap. –

Gjenforening med Bjarne

Hun er veldig glad for å ha fått Bjarne Sveinall med seg som vikar: – Hans brede erfaring fra ulike steder og roller er en stor ressurs som både staben og menigheten vil dra nytte av og lære av. –

I samtalene om arbeidsdelingen seg imellom er de to blitt enige om at Monika skal beholde flere av de oppgavene hun liker aller best. – Jeg vil for eksempel fremdeles ha ansvar for konfirmantarbeidet og være med på mye av trosopplæringen. I tillegg til gudstjenester vil Bjarne ta en del begravelser og uforutsette tjenester som måtte dukke opp underveis, forteller hun.

Brenner for folkekirkens brede oppdrag

Folkekirkens brede oppdrag og nedslagsfelt inspirerer Monika: – Jeg er blitt mer og mer opptatt av å utforske og finne ut hvordan vi som kirke på Lund kan bety noe for alle som søker kontakt med oss og gjerne vil ha et besøk hjemme – enten av prest, diakon eller frivillige. Forhåpentligvis kan vi snart igjen samles og fylle opp kirka uten begrensninger, avslutter hun med forventning og håp i stemmen.

Covid-19 har satt kirka på sparebluss

Vi må bruke de mulighetene vi har!

TEKST: SVEIN HELGESEN. FOTO: ARNE LUNDE

SÅ SKJEDDE DET IGJEN, DET VI HÅPTE IKKE VILLE SKJE. EN ALVORLIG SMITTEUTVIKLING TVANG FRAM NYE RESTRIKSJONER SOM HAR SATT DET MESTE AV AKTIVITETEN I KIRKA PÅ VENT. GUDSTJENESTEFELLESSKAPET HAR DE SISTE UKENE FOR EKSEMPEL BARE VÆRT MULIG Å FEIRE UTENDØRS.

Hvordan er det å jobbe med barna og ungdommene, diakoni og kor og musikkarbeid i kirka i slike tider?

– Krevende. Uforutsigbart. Utfordrende. Usikkerhet. Frustrasjon. Slitsomt. Savn. – Det er noen av ordene de fire stabsmedlemmene bruker når vi møter dem godt kledd for kaldt vintervær utenfor kirka etter den siste utegudstjenesten.

Kirkens oppdrag og muligheter i fokus

NÅR BJARNE SVEINALL NÅ ER PÅ Plass som vikarprest i Lund, er han ikke kommet til en ukjent menighet. Som domprost fram til for få år siden hadde han nemlig årlige møter med menighetsrådet og staben her. – Da jeg fikk spørsmål om å komme hit som vikar, var det derfor lett å svare ja, poengterer han.

Gleder seg – til tross for en spesiell oppstart

Bjarne gleder seg til å ta fatt på å ha gudstjenester, forrette begravelser og ta andre kirkelige oppgaver som kommer på. – Jeg opplever det fortsatt like meningsfullt å møte mennesker i kirka i glede og sorg. Nå får jeg jo også muligheter til å fungere som prest og samtidig være litt pensjonist, smiler han.

Utegudstjeneste fra kirketrappa ble Bjarnes første møte med Lund menighet, med prestedrakt og strikkelue i vinterkulda. – Hans brede og allsidige erfaring vil være en stor ressurs både for meg og menigheten, sier Monika.

Han innrømmer at Covid-19 har gjort oppstarten krevende: – Den første gudstjenesten ble dessverre avlyst, og den neste forrettet jeg fra kirketrappa med strikkelua på.

Men det var fint å møte menighetens kjernetropper også utendørs. Ellers er dessverre mye satt på vent. Menighetene er jo viktige fellesskap for både unge og eldre, og restriksjonene rammer både hver enkelt og kirkens oppdrag. Men det gjelder å finne og fylle de rommene vi har til disposisjon samtidig som vi hindrer smitte. –

Kirke med mange utfordringer

Bjarne er fortsatt opptatt av hva som skjer i kirka, ikke minst ny organisering og rekruttering av prester og andre kirkelige tjenester: – Vi som er blitt og blir pensjonister de kommende årene, kommer fra store studentkull på 70-tallet. Nå utdannes det betydelig færre. Rekruttering av prester og andre medarbeidere må derfor stå høyt på dagordenen. –

Fokus på oppdraget vårt

Bjarne er også opptatt av at vi i tider med bekymringsfulle tall i kirkestatistikken ikke må bli ensidig opptatt av det vi kan telle og måle. Som kirke må vi i stedet alltid løfte blikket og se på mulighetene, understreker den tidligere domprosten: – Vi skal alltid være tro mot vårt store oppdrag – å forkynne evangeliet, være til stede for mennesker som trenger oss, døpe, gi trosopplæring og i vid forstand være kirke med ei åpen dør for mennesker i vårt nærområde. –

Det er dette han nå som vikar det neste halvåret ønsker å bidra aktivt til på Lund – sammen med Monika, resten av staben og alle frivillige i menigheten.

Alle er likevel enige om at også kirka må stille opp for å slå ned et farlig virus. – Det føles rett å bli med på dugnaden selv om vi har hatt lite smitte i byen, sier menighetspedagog Ida Jørgensen. Ved å stå sammen har vi fått bedre kontroll enn mange andre land, tilføyer menighetsdiakon Tone Benestad: – Det er til nytte for oss alle. Så vi må bare oppmuntre hverandre til å holde ut enda litt til og bruke mulighetene vi har, ikke bare fokusere på de vi ikke har. – Så refererer hun en hilsen hun har fått gjennom en videosnutt fra venner i Portugal:

– Soloppganger, frisk luft, tid med familien, vennskap, kreativitet, hobbyer, bønn, håp, drømmer og fantasi, godhet, samtaler, solnedganger er IKKE STENGT NED! –

Å være med på den store dugnaden er viktig og til nytte for oss alle, sier disse fire stabmedlemmene. Tross restriksjoner på aktiviteten i kirka i starten av året ser de forventningsfullt framover. Fra venstre: Ida Jørgensen, Tone Benestad, Ben Tore Beisland og Anders Skjerdal.

Flere barneaktiviteter er i gang

Menighetspedagog Ida Jørgensen er glad for å kunne åpne opp og invitere barna tilbake til kirka, selv om hun innrømmer å være litt på etterskudd. – I arbeidet med Skattekista for 1.klassinger har vi heldigvis kunne lage ei Lovisenlund-gruppe og ei Wilds Minne-gruppe. 13 barn fra Lovisenlund er allerede i gang med sine 3 samlinger, forteller hun.

Dansegruppene, Drop-in babysang, Kirke-spirene og Fredags er startet opp, begrenset oppad til maks 10 voksne i følge med barna. Ida har tro på at også Småbarnstrall og Søndagsskolen snart kan komme i gang. – Med forbehold om kontroll med smitten har vi allerede sendt invitasjon i posten til trosopplæring også for 1.klassingene på Wilds Minne, 2. klassingene på begge skolene og Lys Våken-arrangement, uten overnatting, for 5. klassinger. Senere på våren satser vi på Tårnagent-samling(er) for 3.klassinger. –

Samtidig minner hun om at ting kan endre seg, og at alle derfor må følge med på kirka sin hjemmeside og Facebook for å holde seg orientert om de forskjellige aktivitetene.

Menighetspedagog Ida gleder seg over å kunne invitere de alle minste barna sammen med foreldre til drop-in-babysang i kirka igjen.

Telefonen flittig brukt i diakoniarbeidet

Svært mange eldre savner det sosiale og åndelige fellesskapet de har gjennom formiddagstreffa, forteller menighetsdiakon Tone, som håper tilbudet kan komme i gang igjen om ikke altfor lenge.

Menighetsdiakon Tone er mest lei seg for at formiddagstreffene måtte settes på vent: – Ei gruppe som er ekstra isolert i pandemien, mister dermed et verdifullt sosialt og åndelig fellesskap, sier hun. Hun har dessverre lite å melde om når tilbudet kan startes opp igjen og henviser til annonse i avisa.

Hun er fortsatt urolig for å bringe smitte inn i sorggrupper eller ved besøk i hjem og institusjon og bruker derfor i denne tida mest telefon. Hver gang jeg fyller ut navnelistene på gudstjenester og andre arrangementer, håper og ber jeg om at vi ikke må få bruk for dem til smittesporing. –

Konfirmantene og ungdomslederteamet prioriteres

De to ungdomsarbeiderne, Anders Skjerdal og Elin Oveland, kan fortelle at de stort sett har holdt oppe tilbudet til konfirmantene og en liten gjeng eldre ungdommer som nå har dannet et lederteam. Det vil ha deres prioritet også framover våren. Men de

håper også snart å kunne ta opp igjen det kontinuerlige Ungdomsfredags-tilbudet. – Ved hjelp av sosiale medier prøver vi å holde kontakt med de ungdommene vi har blitt kjent med, sier de.

Håper på musikkopplevelse med barna før påske

Ben Tore Beisland innrømmer at han savner de fysiske møtene med kormedlemmer og resten av menighetsfellesskapet på formiddagstreff, Superonsdag og i gudstjenestene. Men oppstart av Barnegospel og Kirkespirene er et stort skritt framover, sier han. Han håper også å kunne sammen med barnekora å få til en musikkopplevelse for foreldre og de nærmeste før påske. –

– Korarbeidet for de voksne får stå på vent til vaksinearbeidet er kommet lenger, legger den entusiastiske kantoren vår til.

Et fargerikt fellesskap i en full Lund kirke. Det er slik vi alle snart ønsker å ha det igjen, med et fargerikt fellesskap i full kirke.

– Vi er her, bedre tider vil komme! –

Til tross for uforutsigbarheten som følger med covid 19-utfordringene holder medarbeiderne, enkeltvis og sammen, motet og entusiasmen oppe. – Bedre tider vil komme. Hold ut! Ta vare på de rundt deg! sier Anders og Elin. Hele den flotte menighetsstaben ser fram til å åpne dørene på vid vegg og sammen med alle frivillige invitere folk på Lund til igjen å fylle kirka. Ben Tore uttrykker det slik: – Vi savner dere og gleder oss til å treffe alle, til å være fellesskap og menighet sammen igjen. Vi håper ikke det drøyer for lenge! –

Barnas og foreldrenes glede over å komme tilbake til kirka etter nedstenginga før jul gjør også Ida glad og optimistisk. Hun sier det slik: – Det var veldig godt å se barn og foreldre igjen da vi nå startet opp. Det varmer å høre at barna reagerer med glede og begeistring når de igjen kan komme til samlinger i kirka. Ingen tvil om at fellesskapet betyr mye og har stor verdi. –

Fasteaksjonen 2021 viktigere enn noensinne

Forandre. For andre

OM VEL EN MÅNED, I DAGENE 21.–23.MARS, GJENNOMFØRES ÅRETS FASTEAKSJON FOR 2021. KIRKENS NØDHJELP, SOM STÅR BAK INNSAMLINGEN, MINNER OM AT PANDEMIEN SOM HAR RAMMET OSS ALLE DET SISTE ÅRET HAR FORANDRET VERDEN OG SKAPT EN NY FATTIGDOMS- OG SULTKRISE. FASTEAKSJONEN ER DERFOR VIKTIGERE ENN NOEN GANG:

De mest sårbare rammes hardest og behovene vokser raskt. Det er store behov for den innsatsen Kirkens Nødhjelp gjør, sammen med dere og alle våre lokale partnere. Med hjelp fra dere kan vi nå ut til enda flere.

Daglig leder i Lund menighet, Torunn Haugen Jerstad, sier at det foreløpig ikke er avklart hvordan vi lokalt skal gjennomføre fasteaksjonen. – I 2020 klarte vi å samle inn 57 002 kroner gjennom en heldigital aksjon. Hvis ikke smittesituasjonen endrer seg mye, vil nok det være mest aktuelt også i 2021.

Lund menighet vil uansett stille opp, så følg med på menighetens hjemmesider og Facebook, understreker Torunn.

BOOKSTAVENE KUP STÅR FOR KIRKENS UNGDOMSPROSJEKT, SOM HAR 12 GRUPPER I KRISTIANSAND. KUP DRIVER DIAKONALT OG FOREBYGGENDE ARBEID BLANT UNGDOMMER, OG JOBBER UKENTLIG MED OVER 200 UNGE MENNESKER I BYEN VÅR.

TEKST: JOHAN FREDRIC KEY BERNTSEN, ANSATT I KUP. FOTO: KUP

KUP i Lund kirke

Å gi unge et håp å gripe etter

– Vi i KUP prøver å overøse de unge med gode ord, blikk og handlinger så de kan bygge et sunt og sant selvbilde. Alle trenger å oppleve at de får til noe i livet, at de betyr noe for andre, at livet deres har en mening. –

Lundgruppa kaller vi oss – og er en av de 12 gruppene som Kirkens ungdomsprosjekt, KUP, driver i Kristiansand. Tirsdag kveld møtes gruppa i Lund kirke. Der har vi hatt gruppesamlinger en kveld i uka siden 1997.

Hvordan jobber KUP?

Vår arbeidsmetode er grupper, med fokus på relasjonen mellom trygge voksne, og en fast gruppe med 10–12 ungdommer. Gruppa møtes en kveld i uka gjennom flere år, og en vanlig KUP-kveld består av mat, prat og aktivitet.

Vi drar også på turer med ungdommene og har individuell oppfølging. Det betyr at i løpet av 3–4 år tilbringer den ansatte og de faste frivillige lederne rundt 1000 timer sammen med de samme ungdommene.

Vi i KUP prøver å overøse de unge med gode ord, blikk og handlinger så de kan bygge et sunt og sant selvbilde. Alle trenger å oppleve

at de får til noe i livet, at de betyr noe for andre, at livet deres har en mening. Det å forstå, mestre og oppleve mening i hverdagen, er grunnlaget for god psykisk helse. Vi skal lete etter evner og talenter hos de unge og løfte dem slik at de tør å prøve, opplever å bety noe i fellesskapet og kan mestre livet.

Det beste med KUP er at vi ansatte får mandat til å bli glad i de unge menneskene vi jobber med! Vi i KUP har en helt spesiell mulighet til å oppmuntre og se ungdommene våre. Selv når de er i den verste tenårings-perioden med krav og forventninger overalt, oppfatter de at vi oppriktig bryr oss om dem, og at de har et sted å komme med livene sine. Det er det som er å være et lys i mørket. Det er det som for mange av dem blir et håp å gripe etter.

Gjennom KUP strekker kirkene i byen ut en hånd til ungdom som lengter etter trygghet, livshåpet, troen på fremtiden og kjærlighet.

KUP fokuserer på å gi barn og unge gode opplevelser, mestring, et sosialt fellesskap og varige trygge relasjoner. Disse erfaringene gir de unge motstandskraft og istandsetter dem til å møte livet som voksne.

En historie fra Lundgruppa:

- Alex! Det er mat. Alle er klare, kommer du? –
- Hallooo... ALEX! Kom nå! –

Jeg hører en dør smelle. Det var rart, tenker jeg. Jeg går bort til gymsalen, som er tom. Bare skoene til Alex og en fotball ligger igjen. Jeg ser at døra til nødutgangen er åpen, så jeg går bort og kikker ut. Han må ha løpt ut på sokkene. Gutten er 16 år gammel, så det at han tar en luftetur kun i sokkene er jo ikke noe krise det, egentlig. Det er bare det at det er januar og vinter, og det har snødd i ei uke snart.

Jeg kler på meg og følger fotsporene, bort til en busk. Inni busken sitter Alex og ler og gråter samtidig. Jeg lurte fælt på hvorfor han sitter der. Alex er en tøff gutt, en som tør å stille spørsmål og snakke foran andre. Han er ganske sterk også, men nå sitter han altså i en busk i dyp snø. Så da hopper jeg inn i busken, og så spør jeg. – Hva skjer? Hva skal vi gjøre her? – Alex ler litt og sier at han fikk panikk og måtte stikke.

Vi leker mye på KUP, og når ungdommer som Alex med mange traumatiske opplevelser i livet leker gjemsel, spiller spill eller har det gøy i en gymsal, så glemmer de tid, sted og rom. Da får de fritid, på en trygg arena. Alex hørte ikke at jeg ropte på han. Han var i sin egen verden, helt til siste gang jeg ropte. Da hørte han det. Det jeg ikke visste, var at sånn som jeg ropte på han, akkurat med det

tonefallet, hadde en sint og beruset pappa ropt på han så mange ganger før. Det trigga noe i Alex.

Nå visste jeg litt om bakgrunnen til Alex. Men frem til ungdommene selv ønsker å snakke om livet sitt, bruker vi tid på å bygge gode og trygge relasjoner gjennom å spise, leke og snakke sammen. Men det var nå i denne kalde busken i januar jeg fikk historien hans. Jeg lovet Alex aldri å rope på den måten igjen, og så takket jeg for at han ville dele historien sin med meg. Så bar jeg han på ryggen gjennom snøen tilbake til gymsalen, inn til gruppa.

Jeg tror aldri tacoen på KUP har smakt bedre enn da. Vi ble gode venner, Alex og jeg.

KUP har et allsidig arbeid med aktivitetsgrupper for ungdom, gruppe for flerkulturelle jenter, guttegruppe for å motvirke utenforskap, sorggruppe for unge, mødregruppe for unge mødre og ulike mestringsgrupper.

HVA ER KUP?

- Kirkens ungdomsprosjekt er en diakonal organisasjon som driver forebyggende arbeid for barn og unge i form av ulike grupper og individuell oppfølging.
- KUP er forankret i Den norske kirke i Kristiansand. Verdier som håp, kjærlighet og trygghet formidles i de mellommenneskelige relasjonene.
- KUP fokuserer på å gi barn og unge gode opplevelser, mestring, et sosialt fellesskap og varige trygge relasjoner. Disse erfaringene gir de unge motstandskraft og istandsetter dem til å møte livet som voksen.
- KUP har 9 ansatte, ca 60 frivillige medarbeidere og følger ukentlig opp over 200 barn og unge i Kristiansand kommune.
- Ungdom som ønsker å bli med i en gruppe på KUP, kan ta kontakt direkte, eller henvises via sosiallærer, helsesøster eller andre offentlige etater.
- Våre tilbud: aktivitetsgrupper for ungdom, jentegruppe for flerkulturelle jenter, guttegruppe for å motvirke utenforskap, sorggruppe for unge, mødregruppe for unge mødre, samt ulike mestringsgrupper.
- KUP samarbeider tett med det offentlige hjelpeapparatet, ulike faginstanser og andre frivillige organisasjoner.

KUP'S GRUPPEOPPSKRIFT

Ingredienser:

- 10–12 ungdommer
- 4–5 voksne som er trygge på seg selv også i møte med andre
- 1 stor porsjon raushet, tåle å stå i kaos, se mennesket bak atferden
- 1 klype tålmodighet, vite at man over tid må vise seg tilliten verdig og at endring tar tid
- 1 teskje tydelighet, på vegne av verdier og meninger – uten å fordømme andre
- 1 dose fleksibilitet, til omstilling fra lek til alvor og vice versa

Legges i en lake av trygghet, både emosjonelt og kulturelt. Bakes inn over lengre tid i kjærlighet, med godhet, ømhet og omtanke.

Dryss på med lek, aktiviteter, turer, go-kart, laser tag, klatrepark, fifa, båttur, latter, tull og tøys. Serveres med samtaler og mye god mat.

I MESTEPARTEN AV 2020 SATT ERIK LUNDE SÅ NÆR KONGENS BORD SOM DET NESTEN ER MULIG Å KOMME, SOM STATSSEKRETÆR I BARNE- OG FAMILIEDEPARTEMENTET FRA MAI OG UT ÅRET. – DET VAR UTROLIG SPENNENDE, LÆRERIKT OG MENINGSFULLT Å JOBBE POLITISK FOR BARNES RETTIGHETER OG MULIGHETER, ET LIVSSYNSÅPENT SAMFUNN OG FOR Å STYRKE FORBRUKERNES RETTIGHETER OG INFORMASJON, SIER HAN.

I DAG ER HAN TILBAKE PÅ LUND, I PAPPAPERM. NÅR MENIGHETSBLADET TAR KONTAKT, ER DET FØRST OG FREMST FOR Å FÅ EN PRAT MED HAN OM BOKA «SAMMEN ER VI MER ALENE», SOM HAN OGSÅ KLARTE Å SKRIVE FERDIG I LØPET AV INTENSE OG TRAVLE MÅNEDER I OSLO. DET ER EI BOK VI TROR ER AV INTERESSE FOR SVÆRT MANGE AV MENIGHETSBLADETS LESERE.

Erik Lunde med ny og aktuell bok

TEKST: SVEIN HELGESEN
FOTO: VÅRT LAND FORLAG

Vi er sårbare og avhengige av hverandre

– Mennesker står ikke sterkest alene. Mennesker trenger mennesker, skriver Erik i den nye boka «Sammen er vi mer alene»

I samtalen med oss utdyper han det slik: – Jeg tror vi lever i en kultur preget av sterk individualisering og forventning om at vi skal være uavhengige og selvtilstrekkelige. Det tror jeg preger oss alle. Men sannheten er at de færreste kan leve gode liv uten støttende sosiale nettverk rundt seg. Vi er og blir sårbare og avhengige av hverandre. –

En velferdsstat som overlater oss mer til oss selv

Erik setter i boka et kritisk søkelys på et fellesskapsprosjekt som han mener i økende grad også overlater folk mer til seg selv. – Velferdsordningene skreddersys for å gjøre oss mer uavhengige av hverandre og løse oss fra forpliktelser overfor menneskene rundt oss, skriver han blant annet – og spør: – Kanskje tiden er inne for å utvikle en moderne variant av «velferdstrekanten», der det sivile samfunnet får en langt mer fremtredende og selvstendig rolle? –

Tid for å vitalisere frivilligheten og ideell sektor

«Sammen er vi mer alene» inviterer til refleksjon og debatt om politiske og ideologiske spørsmål og perspektiver. Vi er imidlertid mest opptatt av å høre Eriks tanker om utfordringer og muligheter lokalt, spesielt om hva han mener er viktigst for å vitalisere frivilligheten og ideell sektor.

Tidsklemma som utfordring

Det er ikke stort mer enn halvannet på siden Erik og

– Vi har skapt et travelt samfunn der mange savner tid til det som virkelig betyr noe. Vi har etter mitt syn et godt utgangspunkt for å lage små og store møteplasser hvor vi kan se hverandre. Men vi trenger å gjøre noe med tidsklemma, sier Erik Lunde.

Iselin kom til Kristiansand og etablerte seg på Lund. Men erfaringene så langt har gitt han tro på mulighetene:

– Vi har etter mitt syn et godt utgangspunkt for å lage små og store møteplasser hvor vi kan se hverandre. Men mange uttrykker at de gjerne skulle ha brukt mer tid sammen med familie, venner og bekjente og opplever at de ikke får tida til å strekke til. Vi har skapt et travelt samfunn der mange savner tid til det som virkelig betyr noe. –

Kirka som drivkraft for ideell sektor

Erik minner om at ideelle aktører alltid har vært viktige for utviklingen av det norske velferdssamfunnet. I boka løfter han fram kirka sitt potensial til å bli en drivkraft i ideell sektor: – Etter løsrivelsen fra staten er Den norske kirke nå Norges største ideelle organisasjon, med 100 000 frivillige. Gjennom det enorme sosiale og

kulturelle arbeidet den står for, tror jeg kirka kan være med å bekjempe isolasjon og ensomhet, skape tilhørighet og inkludere flere i fellesskapet. –

Muligheter på Lund

Erik erfarer at mange på Lund er veldig flinke til å prioritere fellesskapsarenaer, blant annet aktivitetene i kirka. – Det tror jeg er en investering som både den enkelte selv og lokalsamfunnet får mye igjen for, sier han. Og han har stor tro på at Lund kirke kan komme til å bli en enda viktigere møteplass for folk i årene som kommer:

– I alt det positive menigheten gjør, er det viktig å huske på at det ikke bare er eldre som kan oppleve seg alene. Det gjelder også mange yngre – studenter, folk som bor alene, foreldre som er alene med barn, familier som kjenner få i området. Alle disse skal kjenne seg velkomne inn i de flotte aktivitetene i kirka, på alt fra babysang og familiemiddag til gudstjenesten som menighetens storsamlinga på søndagen. –

Boka kan kjøpes i bokhandel eller bestilles via Vårt Lands forlag. Hvis noen vil ha et signert eksemplar, kan nok det ordnes via direkte kontakt med Erik.

Mer himmel på jord

TEKST: BÅRD KALSTAD

Refleksjoner fra menighetsrådet

Den viktige frivilligheten

Jeg er utfordret til å reflektere rundt temaet som de siste årene har stått som en visjon for Den norske kirke. Jeg velger å starte i det store og pessimistiske og avslutte i det små og optimistiske.

Når denne teksten skrives, opplever vi en tid som kan kjennes stikk motsatt av overskriften. I begivenhetenes sentrum: *et virus og en president*. En pandemi som preger en hel verden, som handler om liv og død og setter de mest omfattende begrensningene på sosiale fellesskap de fleste av oss noen gang har erfart. Og en amerikansk president som med løgner, hatsk retorikk og selvgodhet samler støtte fra nesten halve USA. Blant disse støttespillerne, som også finnes her hjemme, er det mange som kaller seg kristne.

Jeg skal ikke inngi meg på større analyser av dette, men må bare bekjenne at jeg ikke hører til dem som klarer å forstå at det ligger noe som helst kristen nestekjærlighet, respekt for skaperverket, omsorg og omtanke i det vi ser utspiller seg i USA med en president i spissen.

Verden i vår tid kan oppleves både stor og fjern, men også liten og nær i kraft av alle inntrykk vi har bare noen tastetrykk unna. Disse voldsomme bakgrunnskulisene som vi hver dag får inn i stua, gir meg ikke åpenbare

tanker om ”mer himmel på jord”. Snarere tvert imot kan det kjennes som det er mindre av, eller fravær av, mye av det vi ellers søker oss imot.

Som kristne og deltagere i Lund menighet savner vi fellesskapet i kirkelige handlinger, formiddagstreff, kor, på superonsdag og alt det som ellers rører seg av store og små aktiviteter. Mye av dette er satt på vent i disse dager, og vår utålmodighet til å gjenoppta det arbeidet vi tror på, utfordres.

All ære til ansatte i menigheten som snur mange steiner for å opprettholde det vi kan av formidling og forkynnelse. Jeg har likevel lyst å avrunde disse refleksjonene med å trekke frem en nyskapning i regi av Lund menighet, også det drevet frem av frivillig innsats. Via samarbeid med Andreas Jølstad som leder av Matsentralen Sør har crewet bak Superonsdag med Monica Eikeland i spissen startet opp med å lage middager til vanskeligstilte på onsdager, som distribueres ut via organisasjonen ”Hjelp oss å hjelpe”.

Vi trenger frivillige og frivilligheten. For meg er dette strålende eksempel på godt diakonalt arbeid som også i disse tider kan skape knoppskyting som gir håp om ”mer himmel på jord”.

Min salme

I DETTE NUMMERET DELER MEDLEM I AVOGTIL-KORET OG KIRKEVERT ELI TENDELAND MED OSS NOEN TANKER OM EN AV SINE YNDLINGSSALMER, «O, STORE GUD»

Korsang har vært min store glede i mange perioder i livet. I min ungdom var jeg så heldig å få være med i Ganddal Pikekor noen år. Salmen «O, store Gud» (Norsk Salmebok nr. 284) sto fast på repertoaret. Å kunne synge ut takken og gleden over

skaperverket i et flerstemt arrangement sammen med gode korvenninner er et flott minne fra den tiden:

«O, store Gud, når jeg i undring aner
hva du har skapt i verden ved ditt ord.
Ser universet med de mange baner,
og vet alt liv oppholdes ved ditt bord.
Da bryter lovsang i fra sjelen ut: O, store Gud.»

Da dette koret turnerte i store deler av verden, var denne salmen fortsatt med på programmet, men da på engelsk. Den engelske versjonen har lenge vært en av verdens mest brukte kristne sanger. Uansett hvor i verden vi var, kunne vi synge denne salmen og oppleve at publikum kjente den og kunne bli med i lovsangen: «How great Thou art!». Det var en god og sterk opplevelse av fellesskap!

Det neste verset er med i den engelske versjonen, men står ikke i Norsk salmebok:

«Når vårens vinder suser over trakten,
når blomster dufter skjønt ved bekkens fot,
når lerken jubler over sommerprakten
og furuskogens ange slår imot:
Da bryter lovsang ifra sjelen ut: O, store Gud!»

Salmen «O, store Gud» er blitt sunget mange ganger i Lund kirke. Denne lovsangen håper jeg snart vi kan samles om igjen. Det siste året har minnet oss om hvor sårbare både naturen og vi mennesker er. Nå går vi våren i møte med forventning om snart å kunne treffes som før, og om å få oppleve naturen på sitt beste på nytt. Vi vet at dette ikke lenger er noen selvfølge.

Når vi igjen får anledning til å fylle kirken, vil det være stor grunn til å uttrykke takknemlighet. Med Ben Tore ved orgelet og Finni ved flygelet skal vi forhåpentligvis alle få være med og glede oss over livet og juble: «TAKK, store Gud!»

Jeg gleder meg!

Nytt kjøkken i kirka

Takket være en raus testamenterisk gave er det nå i gang forberedende planlegging av nytt kjøkken i kirka. – Å si at kjøkkenet vårt er svært slitt, er ingen overdrivelsene, sier daglig leder Torunn Haugen Jerstad. Hun uttrykker stor takknemlighet for at Bergliot Jakobsen, som selv har vært blant de frivillige på kjøkkenet gjennom mange år, har testamentert penger til menigheten til investering i nytt kjøkken.

En kjøkkenkomite med John Trengereid, Finn Gitmark, Ide B. Jørgensen, Inger Marie Birkeland og Blain Jackson er allerede i gang med planleggingen.

Torunn forteller at menighetsrådet ganske snart vil få planer og tilbud til godkjenning. Menighetsbladet vil i et senere nummer komme tilbake med reportasje om saken.

Foto: Torunn Hagen Jerstad

Lengselens evangelium

BJARTES SPALTE

TEKST: BJARTE LEER-HELGESEN
PREST I BYMISJONEN I KRISTIANSAND

Bibelen kan leses som en evig historie om menneskers lengsel. Lengselen til israelsfolket før utfarten fra Egypt, mens de vandret 40 år i ørkenen eller var i eksil i Babylon. Lengselen til Sara og Abraham før de fikk barn, profetenes lengsel etter rettferdighet for de undertrykte. Lengselen tilbake til paradiset og frem mot Guds rike.

Selvsagt går også håpet som en rød tråd gjennom de samme tekstene. Det disse menneskene lengter etter, er samtidig deres håp for fremtiden. Men akkurat i disse tider gir det meg trøst å lese Bibelen som lengselens bok. For vi lever i en tid hvor mange av oss lengter og savner som vi aldri før har gjort.

Vi lengter etter det yrende gatelivet, den spennende festen og den intime konserten. Fotballkampen med Start, reisen med venninner, håndtrykkene og klemmene. Vi lengter etter nærhet og fest. Som en trosopplæringsgudstjeneste i en fullsatt Lund kirke – der ingen trenger å holde en meters avstand!

Vi prester har en tendens til å hoppe for raskt til håpet i møte med Bibelens tekster om lengsel. Vi vil liksom skape et «løft», og kristendommen er jo gledens evangelium. Men på den måten står vi i fare for å tilsløre lengselens ambivalens. For lengselen peker ikke bare mot et håp, den er også smertefull i seg selv. Det stedet hvor flere av oss lengter aller mest, er ved en grav.

Visste du forresten at også Mesteren lengter? Under innstiftelsen av nattverden hos Lukas sier Jesus disse ordene:

Da tiden var inne, tok Jesus plass ved bordet sammen med apostlene. Og han sa til dem: «Jeg har lengtet inderlig etter å spise dette påskemåltidet med dere før jeg skal lide. (Lukas 22: 14–15).

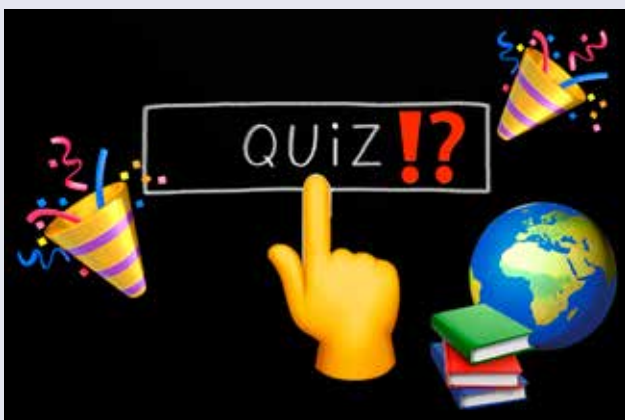
Når denne teksten skrives, medfører smittevernreglene at det ikke holdes nattverd i kirkene våre. Det smerter oss som kristens fellesskap. Men tenk hvilken trøst det er at vi bekjenner oss til en Gud som også lengter etter oss. Lengter inderlig etter å holde måltid med oss.

«Allerede nå, men ennå ikke» er for meg av de mest meningsfulle kristne paradoksene. Vi håper og lengter mot det som skal komme. Samtidig får vi lov til å tro at Gud er med oss, her og nå. At Gud er nær i vår lengsel. Slik vi, på vårt beste, kan komme enda nærmere hverandre når livet er på det vanskeligste.

Disse underlige månedene er lengselens tid for mange. Men kjenner du det, du også – hvordan våren kommer med sitt insisterende lys? Det er som om noe allerede slipper taket!

Barnas hjørne

Prøv deg på en quiz!

Vi har fått innspill om at menighetsbladet ikke bør være bare for de voksne. Takk for en viktig påminning – og send gjerne inn gode tips til stoff!

Vi vil derfor prøve å ha et «Barnas hjørne» framover. Vi starter her med en liten quiz som vi har fått tilsendt. Kanskje egner den seg for et samarbeid mellom barna og de voksne?

1. Hvilket språk snakker man i Nederland?
2. Når noen skriver "LOL", hva betyr det?
3. Hva betyr det franske ordet "merci"?
4. Fra hvilket land kommer ordet drosje?
5. Hva mener man med at man ikke skal "gå over bekken etter vann"?
6. Hvor mange konsonanter er det i alfabetet?
7. Er mandarin et språk?
8. Når en svenske sier at noe er rolig, hva mener hun da?
9. Snakker de samme språk i Mosambik og Brasil?
10. I hvilken idrett bruker man uttrykket iceing?

Svarene finner dere nederst på neste side (side 14).

ALPHA & OMEGA

BEGRAVELSESBYRÅ AS

Vakttelefon
380 22 444
hele døgnet

SYNKRON
MEDIA

www.synkronmedia.no

MED OVER 40 ÅRS ERFARING

Hvordan har du det
- egentlig?

Ring eller skriv. Vi er her.
Alltid.

NYTT NUMMER!
22 40 00 40
Kirkens SOS

Tlf. 38 04 51 01
www.bragdo.no

Gumpens Auto Vest as

Tannlegene i Gyldenløvesgate
Tannlege Susanne Løvdahl MNTF
Gyldenløvesgate 5, 3. etg.

Nye pasienter mottas.

Ring for timebestilling: Tlf. 38120960

WWW.ANDAS.NO

Døgntelefon: **38 17 74 50**

Andås

SØRLANDETS BEGRAVELSESBYRÅ

RASMUSSENGRUPPEN

SKARPNES

Tette tak siden 1919

KJØRFINT
TRAFIKKSKOLE

www.kjorfint.no

Støtt Lund menighet med
Deres firmaannonse!

Kontakt Lund menighetskontor,
tlf. 38 19 68 70

Telefonandakt

Telefon 38 09 17 00

Johannessen VVS A/S

Svar på quizen på side 13:

1. Flamsk
2. Laughing out loud, brukes om noe som er morsomt
3. Takk
4. Russisk "droskji" som betyr "lett vogn"
5. Gjøre noe på en tungvinn måte
6. 20
7. Ja
8. Morsomt
9. Ja, portugisisk
10. Ishockey

Gudstjenester

I skrivende stund er det bare lov å være 10 personer i kirka. Gudstjenestelista er derfor usikker, som alt annet i disse koronatider. Den viser å hva som kommer hvis smitteforholdene tillater det.

Vi prøver med utegudstjenester når været gjør det mulig, og vi har også enkelte ganger søndagsprat på Facebook.

Følg med på hjemmeside og i annonser når det gjelder registrering.

14.2. kl. 11.00 fastelavns søndag

Familiegudstjeneste v/Monika Olsen Holt og Ben Tore Beisland. Karneval

21.2. kl. 11.00 1. søndag i fastetiden

Gudstjeneste v/Bjarne Sveinall.

28.2. kl. 11.00 2. søndag i fastetiden

Gudstjeneste v/Anne Øvensen.

Lørdag 6.3. kl. 17.00.

Fastelavnsfest med En kirke for alle.

7.3. kl. 11.00 3. søndag i fastetiden

Gudstjeneste v/Anne Øvensen og Ben Tore Beisland.

14.3. kl. 11.00 4. søndag i fastetiden

Familiegudstjeneste v/Monika Olsen Holt og Ben Tore Beisland.

21.3. kl. 11.00 Maria budskapsdag

Gudstjeneste v/Anne Øvensen og Ben Tore Beisland.

28.3. kl. 11.00 Palmesøndag

Gudstjeneste v/Anne Øvensen

1.4. kl. 19.00 Skjærtorsdag

Gudstjeneste v/ Tone Benestad, Monika Olsen Holt og Ben Tore Beisland

2.4. kl. 11.00 Langfredag

Gudstjeneste v/Monika Olsen Holt og Ben Tore Beisland.

4.4. kl. 11.00 1. påskedag

Gudstjeneste v/Monika Olsen Holt og Ben Tore Beisland.

11.4. kl. 11.00 2. søndag i påsketiden

Familiegudstjeneste v/Monika Olsen Holt og Ben Tore Beisland. Påskefest.

18.4. kl. 11.00 3. søndag i påsketiden

Gudstjeneste v/Bjarne Sveinall.

25.4. kl. 11.00 4. søndag i påsketiden

Gudstjeneste v/Bjarne Sveinall.

2.5. kl. 11.00 5. søndag i påsketiden

Gudstjeneste v/Monika Olsen Holt

Lørdag 8.5.

Konfirmasjonsgudstjenester utsettes til høsten

9.5. kl. 11.00 6. søndag i påsketiden

Familiegudstjeneste v/Monika Olsen Holt.

13.5. kl. 11.00 Kristi himmelfartsdag

Gudstjeneste v/Bjarne Sveinall

16.5. kl. 11.00 søndag før pinse

Gudstjeneste v/Bjarne Sveinall

23.5. kl. 11.00 1. pinsedag

Høytidsgudstjeneste v/Bjarne Sveinall

www.lundmenighet.no

www.facebook.com/Lundmenighet/

* Døpte

Hannah Kilander Baumann, Henrik Kilander Baumann, William Trollsås Rosenvold, Ingrid Egeland Skeie.

† Døde

Siri Mortensen, Øystein Andersen, Einar Kolbjørn Hjelmerud, Ragnhild Skraastad Haugland, Emile Andreas Berg, Jakob Kornbrekke, Odd Henry Løvdal, Gunnvor Juell Sørvig, Steffen Vårdal Espetveit, Torhild Usland, Svein Atle Østerås, Olaf Henriksen, Mimmi Birkeland, Olav Moseid, Olav Sørensen Hagen, Anne Lise Olsen og Gerd Ødegaard Olsen

På kalenderen:

På grunn av smittesituasjonen er ikke alle aktivitetene i gang. Følg med på hjemmesiden og Facebook!

Mandager:	kl. 17.00 Speideren kl. 18.00 Kvinneforeningene møtes
Tirsdager:	kl. 14.30 Dansegrupper kl. 19.30 Lund kirkekor
Onsdager:	kl. 11.00 Formiddagstreff i partallsuker kl. 14.30 Barnegospel kl. 16.00 Superonsdag med middag kl. 17.00 Småbarnstrall og Kirkespirene
Fredager:	kl. 09.30 Bønnering kl. 17.00 Minifredags (1.-4. kl.) kl. 17.30 Fredags (5.-7. kl.)
Lørdager:	kl. 19.30 Ungdomsfredags
Søndager:	kl. 11.00 Gudstjeneste.

Utgitt av Lund menighetsråd, Kristiansand

Redaktør: Svein Helgesen, mobil 992 50 924

epost: shelge2@lyse.net

Redaksjonsmedlemmer:

Rut Eli Jensen, Arne Lunde og Monika Olsen Holt

Grafisk utforming og trykk:

Synkron Media AS

Annonsekoordinator: Torunn Haugen Jerstad

Bankgirokonto: 3000.07.70104

Neste nummer av
menighetsbladet

Deadline: 4. mai 2021

Utgivelse: 18. mai 2021

Tidligere Lund-medarbeidere med ny salme

TEKST OG FOTO: SVEIN HELGESEN

«Du fekk ditt liv som gåve god»

I DAG KAN VI PRESENTERE EN NY SALME MED TEKST OG MELODI AV TO KOLLEGAER I LUND MENIGHET PÅ 1990-TALLET, RES.KAP. KJELL FARESTVEIT OG ORGANIST KNUT TØNSBERG.

Den nye salmen er en spesiell dåpssalme. Salmeboka har mange fine salmer brukt når de små bæres til dåp i kirka. Men i mange menigheter blir hvert år også konfirmanter døpt før konfirmasjonen. Det finnes imidlertid få salmer som fanger opp de unges livssituasjon. For å gjøre noe med dette utlyste Tønsberg bispedømme en konkurranse for å få skrevet salmer til disse ungdommene.

Respsen var overveldende med 91 forslag til nye tekster og melodier. Kjell Farestveits og Knut Tønsbergs bidrag, «Du fekk ditt liv som gåve god», er en av disse nye salmene.

Mimring fra tidligere samarbeid

Salmearbeidet har også gitt de to tidligere kollegaene sjansen til å mimre om og dele minner fra det de begge omtaler som et særdeles godt samarbeid i Lund kirke for snart 30 år siden. På kirketrappa etter utegudstjenesten i januar, med vinterluene på, forteller de blant annet om en spesiell radiogudstjeneste som de brukte mye tid på å forberede: – Det var viktig for oss at tekster, preken og salmer hang fint sammen.

Mye av musikken var religiøs-folketone-basert. Det vi likevel husker aller best, var en svært uventa telefon som Kjell i etterkant fikk fra selveste Agnar Mykle. Å høre fra den kjente og mye omdiskuterte forfatteren at han var begeistra over det han hadde hørt på radioen den formiddagen, var overraskende og gjorde inntrykk på oss begge, forteller de.

– Å lage den nye salmen har vært et meningsfullt arbeid. Samtidig fikk vi gjenoppfriske et tidligere særdeles godt samarbeid i Lund menighet, sier de to tidligere kollegaene Kjell Farestveit og Knut Tønsberg.

Du fekk ditt liv som gåve god

Tekst: Kjell Farestveit 2020

Melodi: Knut Tønsberg 2020

Du fekk ditt liv som gå - ve god i liv-sens mor - gon - stund, med

5 lengt, men mangt som og krev mod, med rop frå mang ein munn. Du

9 trør ut på ein u-kjend veg, men van - drar glad, tek ny - e steg. Ei

13 spa-ning sterk bur i ditt sinn, at du den san-ne luk-ka finn!

2 Kvar dag som går blir tid og år,
eit liv der du stig ut.
Alt vekslar snart i livets vår,
for jente, som for gut.
Vi treng ta tak i tru som held,
som ber helt fram til livets kveld,
ei hand frå Han som veit og ser,
der alt ligg trygt hos Han som ER.

3 Alt liv treng tru som gir oss håp,
ein grunn i livsens strid.
Ein port er open i din dåp,
med kjærleik raus og vid.
Din Frelsar rekkjer hand og spør:
Kan eg få ta di livsens bør?
Høyr du mitt kall, fylg du min veg,
så går vi saman, du og eg!